

לא תשלח לא נרד כי האיש אמר אליו לא תרד
 פני כלת אחיכם אתכם ויאמר ישראל למה הרעו
 הרעתם לי להגיד לאיש העיד לכם אחרי אמרו
 שאל שאל האיש לני גלמודתני לאמר העיד
 אביכם חי היש לכם אחונצד לו עלפי הרברים
 האלה הידוע צרע כי יאמר הורירו את אחיכם
 ולאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער את
 ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
 גם טפינו: אנכי אערבנו מידי תבקשני אם לא
 הכי אתי אליך והצנתי לפניך וחטאתי לך כל
 הימים: כי לא התמהמהני כי ענה שכנני זה פעמים
 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם פוא זאת
 עשו קאומזמת הארץ בכליכם והודידו לאיש
 מנחה מעט ערימעת רבש נכאת ולט בטנים
 ושקדים: וכסת משנה קחו בידכם ואת הכסד
 המושב פני אמתחתיכם השיבו בידכם אהלי
 משנה היא: באת אחיכם קחו וקבצו שוב: אל
 האיש: ואל שובי ואל לכם רחמים לפני האיש
 ושלח לכם את אחיכם אחר ואת פנימין ואת
 כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה
 הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ואת
 ורדו מצרים ומעמד לפני יוסף ויוסף אתם
 את בנימין ויאמר לאשר על ביתי הבא את
 האנשים הפיתה וטבח טבח והטו כי אתי יאכלו
 האנשים מצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף

לא תשלח לא נרד כי האיש אמר אליו לא תרד
 פני כלת אחיכם אתכם ויאמר ישראל למה הרעו
 הרעתם לי להגיד לאיש העיד לכם אחרי אמרו
 שאל שאל האיש לני גלמודתני לאמר העיד
 אביכם חי היש לכם אחונצד לו עלפי הרברים
 האלה הידוע צרע כי יאמר הורירו את אחיכם
 ולאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער את
 ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
 גם טפינו: אנכי אערבנו מידי תבקשני אם לא
 הכי אתי אליך והצנתי לפניך וחטאתי לך כל
 הימים: כי לא התמהמהני כי ענה שכנני זה פעמים
 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם פוא זאת
 עשו קאומזמת הארץ בכליכם והודידו לאיש
 מנחה מעט ערימעת רבש נכאת ולט בטנים
 ושקדים: וכסת משנה קחו בידכם ואת הכסד
 המושב פני אמתחתיכם השיבו בידכם אהלי
 משנה היא: באת אחיכם קחו וקבצו שוב: אל
 האיש: ואל שובי ואל לכם רחמים לפני האיש
 ושלח לכם את אחיכם אחר ואת פנימין ואת
 כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה
 הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ואת
 ורדו מצרים ומעמד לפני יוסף ויוסף אתם
 את בנימין ויאמר לאשר על ביתי הבא את
 האנשים הפיתה וטבח טבח והטו כי אתי יאכלו
 האנשים מצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף

לא תשלח לא נרד כי האיש אמר אליו לא תרד
 פני כלת אחיכם אתכם ויאמר ישראל למה הרעו
 הרעתם לי להגיד לאיש העיד לכם אחרי אמרו
 שאל שאל האיש לני גלמודתני לאמר העיד
 אביכם חי היש לכם אחונצד לו עלפי הרברים
 האלה הידוע צרע כי יאמר הורירו את אחיכם
 ולאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער את
 ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה
 גם טפינו: אנכי אערבנו מידי תבקשני אם לא
 הכי אתי אליך והצנתי לפניך וחטאתי לך כל
 הימים: כי לא התמהמהני כי ענה שכנני זה פעמים
 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם פוא זאת
 עשו קאומזמת הארץ בכליכם והודידו לאיש
 מנחה מעט ערימעת רבש נכאת ולט בטנים
 ושקדים: וכסת משנה קחו בידכם ואת הכסד
 המושב פני אמתחתיכם השיבו בידכם אהלי
 משנה היא: באת אחיכם קחו וקבצו שוב: אל
 האיש: ואל שובי ואל לכם רחמים לפני האיש
 ושלח לכם את אחיכם אחר ואת פנימין ואת
 כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את המנחה
 הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ואת
 ורדו מצרים ומעמד לפני יוסף ויוסף אתם
 את בנימין ויאמר לאשר על ביתי הבא את
 האנשים הפיתה וטבח טבח והטו כי אתי יאכלו
 האנשים מצהרים: ויעש האיש כאשר אמר יוסף

והטות יד: ויהי חוקן וישאל כללם למה לא יאמר יוסף ויוסף אתם
 ויוסף אתם ויוסף אתם ויוסף אתם ויוסף אתם ויוסף אתם

ויבנס חפרים סוס או תפלה הייב
 חתול עליכם לשישי טענת
 רחמן וכי היטול ביד ליתן יתן לכם
 רחמים זה פשוט: וידין אי שאל
 לעלם דיי יואר דיי לניצותי כן לא
 טוקתי מעשתי עת לק אחו ערת
 עשן: עת רחל יצת דעת יצת יוסף
 יצת שאעין יצת בעין: ושלח לכם
 ויפער לכו: כדעונו יפטרנו מאכונן
 לשון לפשי ישלחן ויזעפול
 כדעונו לשון וישלח שרי לטוסהם
 הולכים יצונו: את יחייכם זה שאעין

ויבנס חפרים סוס או תפלה הייב
 חתול עליכם לשישי טענת
 רחמן וכי היטול ביד ליתן יתן לכם
 רחמים זה פשוט: וידין אי שאל
 לעלם דיי יואר דיי לניצותי כן לא
 טוקתי מעשתי עת לק אחו ערת
 עשן: עת רחל יצת דעת יצת יוסף
 יצת שאעין יצת בעין: ושלח לכם
 ויפער לכו: כדעונו יפטרנו מאכונן
 לשון לפשי ישלחן ויזעפול
 כדעונו לשון וישלח שרי לטוסהם
 הולכים יצונו: את יחייכם זה שאעין

בכבוד רחוק פשתעונו
 תימי ויחוק בני שבת
 שאעיה ודגמם שבגנופ
 אפרסקן ויזנה אכתי
 ואור יי של יונן שהוא
 ויזכר הוזה לענונים
 וכסן: וטעם פשתע
 בראשון קחודים לשבר
 יוול שאין חוקר השער
 יוול: וישן חוקן שאין
 האונת על הכית שכתו
 כוונתו שדי: וייעת

ויבנס חפרים סוס או תפלה הייב
 חתול עליכם לשישי טענת
 רחמן וכי היטול ביד ליתן יתן לכם
 רחמים זה פשוט: וידין אי שאל
 לעלם דיי יואר דיי לניצותי כן לא
 טוקתי מעשתי עת לק אחו ערת
 עשן: עת רחל יצת דעת יצת יוסף
 יצת שאעין יצת בעין: ושלח לכם
 ויפער לכו: כדעונו יפטרנו מאכונן
 לשון לפשי ישלחן ויזעפול
 כדעונו לשון וישלח שרי לטוסהם
 הולכים יצונו: את יחייכם זה שאעין

ולכא שיהיה
 בעצמות שיהיה
 שהיא לשון סעודת
 ראשונה בלשון אלה
 ובלשן דישע: אבל
 כל זכרון טל
 עתים טיהר: